

til Sagen, saadanne Udtalelser. Dernæst fremkom i Udvalget det Spørgsmaal, om man uden videre kunde flytte Funktionsnærerne bort fra Museet og dog lade Bevogningsforholdene være de samme som nu. Der blev fremhævet, at man vist i saa Fald maatte foretage nogle Foranstaltninger. Da der saaledes fremkom flere Tvivl i Udvalget, og man ikke kunde enes om Spørgsmaalet, blev Følgen, at Forslaget ikke blev tiltraadt fra nogen Side, og at vi ikke kunne anbefale det til Vedtagelse her i Tinget. — Ændringsforslagene Nr. 113 og 114 har jeg intet at bemærke om. — Ændringsforslaget under Nr. 115 angaaende det kongelige Teaters Budget er kun en Gentagelse fra tidligere Aar. Alle Parter forbeholde sig deres Frihed, og desværre, Teatret forbeholder sig ogsaa sin Frihed. Det gaar jo saaledes, at vi bevilge Teatret dets Udgifter og tilkendegive, at Teatret skal skaffe sig saa stor en Indtægt, at Balance fremkommer; men Indtægten kommer jo ikke, fordi vi sige, at den skal være der. Imidlertid betyder Forslaget her, at Teaterforholdene staa hen til fremtidig Overvejelse i de kommende Aar. Vi have jo nu faaet en meget stor Kommissionsbetænkning. Jeg tænker, at vi, naar vi nu komme hjem og faa Valgene vel overstaaet, ville med stor Interesse kaste os over Studiet af denne Betænkning, saa at vi møde vel rustede til Efteraaret for at fremsætte vore Meninger om Teaterforholdene. — Forslaget under Nr. 116 angaar Tilskud til stenografiske Tidsskrifter. Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger derom. I Fjor gaves der et Tilskud paa Finansloven til Gabelsbergerforeningen; men samtidig fremkom der for Udvalget Oplysninger om, at der her i Landet fandtes en anden Forening, som brugte et andet stenografisk System, og at denne Forening ogsaa udgav et Tidsskrift, vi mente da — som det ogsaa blev udtalt her i Salen — at der maaske ogsaa var Grund til at give denne Forening et Tilskud. Det er det, der her sker, idet Ministeren foreslaar, at hver af Foreningerne faar 300 Kr. Ved Vedtagelsen af dette Forslag vil Finansudvalget ikke have sagt noget om, hvilket System der er det bedste, og heller ikke have anerkendt den anden Forening som en Forening, der skulde nyde fortrinlig Understøttelse fra Statens Side, men egentlig nærmest blot have anerkendt dens Eksistens, og det, at den udgiver et Tidsskrift. Vi Finansudvalgsmedlemmer se jo meget ofte Stenograferne stenografere, men vi have saamænd ingen Forstand paa,

hvordan det gaar til, og hvilket System der er det bedste.

Jeg skal nu gaa over til § 26 og der følge ganske den samme Fremgangsmaade, som jeg har fulgt ved § 21 og saaledes hverken omtale Ændringsforslag Nr. 187 eller Ændringsforslag Nr. 188. Men jeg maa opholde mig lidt ved Ændringsforslag Nr. 189, der er tiltraadt af et Flertal, i hvilket mit Navn ikke findes og mange andre Medlemmers heller ikke. Det angaar et Tilskud til „Kristelig Forening for unge Mænd“ her i Kjøbenhavn til Hjælp til Erhvervelse af en Foreningsbygning, og jeg skal ganske kort referere, hvorledes Stillingen er. Den Bygning, som Foreningen har købt, har kostet 160,000 Kroner. Kunde Foreningen faa 125,000 Kroner, vilde Ombygningen kunne paa-begyndes; hvad Bygningen skal koste, ved jeg intet om — de have 70,000 Kr., gøre Regning paa at faa 30,000 Kr. til fra private og ønske saa et Tilskud fra Statskassen paa 25,000 Kr. Se, denne Forening, „Kristelig Forening for unge Mænd“, er en Forening, som bestyres af eller er en Afdeling af den indre Mission her i Kjøbenhavn og her i Landet. Foreningens Virksomhed er af noget forskellig Art, den gaar dels ud paa at samle de unge Mænd til kristelig Oplysning og Opbyggelse og gaar ogsaa ud paa at samle de unge Mænd i et Hjem; saaledes samle de Soldaterne i et Hjem derude og opbevare vederlagsfrit deres Tøj. Foreningen giver Undervisning til unge Mænd i forskellige Fag som Stenografi og Handelsvidenskab med mere; den staa i Forbindelse med andre lignende Foreninger trindt omkring i Udlandet og kan saaledes være sine Medlemmer til Nytte, naar de skulle rejse til Udlandet. Den er unge Mænd behjælpelig med at skaffe dem Logis og timelig Støtte, og den virker ogsaa som Mellemed mellem arbejds-søgende og Arbejdsgivere og staa i det hele taget de unge Mænd bi med Raad og Daad, træder ogsaa undertiden hjælpende til, hvor unge Mennesker have været inde paa Forbryderbanen eller paa Veje dertil. Om hele denne Virksomhed synes mig, man kun kan sige alt muligt godt, og det er ikke min Mening, naar jeg ikke har kunnet tiltræde dette Forslag, at jeg har noget mod denne Forenings Virksomhed eller mod Indremissionen, fordi den har en saadan Forening, det er al Ære værd. Men jeg maa sige i Dag, som jeg sagde i Gaar, at man skal ikke altid komme til Statskassen, saa snart man har noget for. Jeg tror, at den Slags Ting, hvorom der her